

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

רע"א 33780-05-25

לפני: כבוד השופטת דפנה ברק-ארז
המבקש: שגיא יגאל
נגד
המשיבה: רשות המיסים – פקיד שומה תל אביב

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו מיום 24.4.2025 בע"א 32242-09-24 שניתן על-ידי כבוד השופט ג' גונטובניק, השופטת ע' רביד והשופט נ' שילה; בקשה למתן סעד זמני

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

1. בפני בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו מיום 24.4.2025 (ע"א 32242-09-24, השופט ג' גונטובניק, השופטת ע' רביד והשופט נ' שילה). בית המשפט המחוזי דחה ערעור שהוגש על פסק דינו של בית משפט השלום בתל אביב-יפו מיום 7.8.2024 (ת"א 48745-11-22, השופטת מ' ספינזי-שניאור). בצדה של בקשת רשות הערעור דנן הוגשה גם בקשה למתן צו מניעה זמני.

2. בתמצית, ברקע הדברים עומד חוב של המבקש למשיבה, רשות המיסים. ביום 22.11.2022 המבקש הגיש לבית משפט השלום תביעה לסעד הצהרתי שיקבע כי הוא פרע את החוב, כי המשיבה היא שחבה לו סכום של 107,125 שקלים, וכי יש לסגור את תיק ההוצאה לפועל בעניינו ולהסיר את העיקולים והשעבודים שהמשיבה הטילה על נכסיו. מנגד, המשיבה הגישה בקשה לסילוק התובענה על הסף ולגופה, וטענה כי זו מכוונת למעשה לביטולו של פסק דין חלוט ביחס לשומה קודמת.

3. להשלמת התמונה יצוין כי בצד התביעה הוגשה בקשה דחופה למתן צו מניעה זמני שיורה למשיבה להימנע מביצוע פעולות בנכסיו ובכלל זה לממשם. בית משפט

השלום דחה בקשה זו. בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי על כך נדחתה. גם בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש לבית משפט זה על החלטתו של בית המשפט המחוזי נדחתה בהחלטתי מיום 22.1.2023 (רע"א 528/23).

4. בפסק הדין המתואר בפתח הדברים בית משפט השלום נעתר לבקשתה של המשיבה והורה על סילוק התביעה על הסף. בית משפט השלום קבע כי אף אם תתקבל טענתו של המבקש כי עניינה של התביעה בהשגה על שומה חדשה, הסמכות העניינית לדון בה אינה מסורה לו אלא לבית המשפט המחוזי. ככל שטענתו זו של המבקש לא תתקבל, כך קבע בית משפט השלום, ממילא יש לדחות את התביעה על הסף מחמת מעשה בית דין. עוד נקבע שאין מקום להיעתר לתובענה שעניינה סעד הצהרתי גרידא מקום שבו כוונתו של המבקש היא להגיש בסופו של דבר תביעה כספית. בית משפט השלום הוסיף והבהיר שהכרעה אחרת תוביל להתחמקות מתשלום אגרה מתאימה ולהתמשכות ההליכים שלא לצורך. ביום 11.9.2024 המבקש הגיש על כך ערעור לבית המשפט המחוזי ובצדו בקשה למתן צו מניעה זמני כנגד המשיבה.

5. ביום 24.4.2025 דחה בית המשפט המחוזי את הערעור, תוך חיובו של המבקש בהוצאות. בעשותו כן, בית המשפט המחוזי קבע כי בשים לב לטיב המחלוקת בין הצדדים, היה על המבקש להגיש תביעה כספית ולא תביעה למתן סעד הצהרתי. כן קבע בית המשפט המחוזי כי המבקש משיג למעשה על שומה שנקבעה לו, ועל כן העניין היה צריך להתברר מול פקיד השומה, בתקיפה ישירה, ולאחר מכן (ככל שהמבקש יהיה מעוניין להשיג על החלטת פקיד השומה) בבית המשפט המחוזי. בית המשפט המחוזי הטעים עוד כי לא ניתן לעקוף את הוראות הדין באשר למסלול הדיוני המתאים על-ידי הגשת הליך לבית משפט השלום.

6. הבקשה שבפני מכוונת נגד פסק דינו של בית המשפט המחוזי. המבקש טוען כי עניינו מעלה שאלות עקרוניות הנוגעות להסדרים החלים על הגשת השגות מכוח פקודת מס הכנסה [נוסח חדש]. המבקש מוסיף וטוען כי נפלו שגיאות מהותיות בפסק דינו של בית המשפט המחוזי. כן מלין המבקש על גובה ההוצאות שנפסקו בפסק הדין לחובתו. בצד הבקשה הוגשה בקשה למתן צו מניעה זמני שיוורה למשיבה להימנע מביצוע פעולות עיקול, כינוס, מימוש או מכירה בנכסי המבקש.

7. לאחר שעיינתי בבקשה על נספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות בהתאם לתקנה 148א לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018, אף מבלי להידרש

לתשובה. הבקשה אינה עומדת באמת המידה המחמירה שנקבעה למתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי" (ראו למשל: רע"א 5896/22 חפאג'ה נ' כהן, פסקה 10 (13.9.2022); רע"א 2444/23 בן דוד נ' ארזים ניהול קניונים בע"מ, פסקה 9 (26.6.2023)). על אף ניסיונו של המבקש לשוות לבקשה נופך עקרוני, מצאתי כי היא נטועה היטב בעניינם הפרטני של הצדדים ואינה מעוררת כל שאלה משפטית עקרונית. כמו כן, לא התרשמתי כי דחייתה תגרום למבקש עיוות דין. הערכאות הקודמות בחנו את כלל טענותיו של המבקש ולא התרשמתי כי נפל כל פגם בקביעותיהן המצדיק את התערבותו של בית משפט זה.

8. סוף דבר: בקשת רשות הערעור נדחית, וממילא נדחית גם הבקשה למתן סעד זמני. משלא התבקשה תשובה, אין צו להוצאות.

ניתנה היום, ד' תמוז תשפ"ה (30 יוני 2025).

דפנה ברק-ארו
שופטת